

Wat baat de laster?

Het is eene uitgemaakte zaak, dat de socialistische chefs van Gent, de grootste schelmen zijn die onder de zon loopen.

Onnoodig daar verder op aan te dringen, iedereen weet het.

Vooruit is de slechtste aller instellingen, waarbij de mijnen van Siberië in vergelijking paradijzen mogen heeten.

Boven Vooruit prijkt het opschrift van Dante's hel: Wie hier binnen treedt laat alle hoop varen.

Wij vertellen hier niets nieuws, want dat ook weet iedereen.

Het is op grond van al de ondeugden der oppergaaien van Vooruit en de schanddaden in die inrichting gepleegd, dat de dompers de werklieden aansporen, te stemmen tegen het socialisme en voor het kapitalisme.

Daar is geen tusschenweg, men is socialist of men is het niet, eene deur is open of toe.

Eh wel wij moeten de chefs der dompers beleefd doen opmerken, dat zij groote potuilen zijn.

Niet de slechtheid der socialisten is hier de hoofdzak, maar wel de goedheid der rijken, der regeerders, van hen die over de macht en de middelen beschikken om al het goede te verwezenlijken dat zij willen en dat doen zij niet.

* *

Wij gaan het bewijzen.

De Gentsche fabrikanten beloofden aan de wevers op de vier getouwen 10 ure werk en 24 fr. zeker.

Geen enkele volbrengt deze verplichting; allen laten hun woord protesteeren gelijk bankroetiers.

Een wever gaat nu bij zijn christelijken meester Jos. de Hemptinne en verzoekt beleefd of het niet mogelijk is zijne 24 fr. te bekomen en zijn 10 ure werk.

De fabrikant antwoordt hem: vriendje Ansele is een tyran; de socialist zijn godloochenaars. Slecht volk vriendje, slecht volk geloof mij.

En dat is al!

De continuesmeisjes vroegen en streken om 20 centiemen per uur te kunnen verdienen.

De dompers betoonden hen dat zij mis waren en Beerblock een afschuwelijke oud veroordeelde was.

De spinners willen controol op hun werk, omdat zij bestolen worden.

Zij verkrijgen dit niet, maar men verklaart hen dat men in Vooruit 30-trenskens per uur moet maken.

De metaalbewerker klagen over het zweetstelsel in al de ateliers ingevoerd.

Men antwoordt plechtig op hunne klachten dat Van Beveren zijn zoon vrij kocht.

De schilders en metsers vragen nu opslag met het goed seizoen.

Er is veel kans dat men hen aan 't verstand zal brengen, dat Emilie Claeys eene slechte vrouw is.

De werklieden vragen de afschaffing der bloedwet, een pensioen in hunne oude dag, wat meer vakscholen in de plaats van kazernen en gendarmerien.

Men antwoordt hen met de margarine van Vooruit, de moorden der Communards, de verslagen van den gemeenteraad van Seraing of Quaregnon van Roubaix of Marseille.

* *

Die flauwe grap moet een einde beginnen nemen; in elk geval zien de werklieden er klaar in en zeggen zij

het niet luide, zij mompelen ten minste binnen 's monds:

“Wat geeft het mij of Ansele een tyran is, of Van Beveren zijn zoon vrijkoopt, of Vooruit margarine of boter verkoopt, wat Carrette doet te Roubaix en Roger te Quaregnon.

“Wie in Vooruit gaat, doet het vrijwillig, wie met Carrette of Roger tevreden is, stemt ervoor.

“Het is mijn loon, het is mijn recht dat ik eisch, het is de verzekering van mijnen ouden dag, de middelen om mijne kinderen te kunnen onderwijzen, dat wil ik, dat moet ik hebben.

“En dat alles kunt gij geven, gij fabrikanten, gij grondeigenaars, gij kapitalisten die beschikt over alles.

Dat zijt gij mij schuldig en tot hier toe is het niet uitgemaakt dat Pier, zijn schuldeischer Jan kon betalen, door hem te zeggen dat Paul een grooten schurk was.

Ziedaar het waar terrein der discussie.

En zoolang wij aantoonen dat er hervormingen zijn die goed, noodig en mogelijk zijn, dat de rijke ze kunnen maar niet willen doorvoeren, zoolang is al de laster der dompers boter aan de galg, Sunlicht zeep nutteloos verspilld om de kapitalistische negers wit te wasschen.

Merlanert U, werklieden, dat de kleinste loonen betaald worden en men 't meest uren werkt daar waar de dompers alleen heer en meester zijn.

Wevers, vlasbewerker, timmerlieden, metsers zullen dat met cijfers bevestigen!

Zoo verdedigen de dompers de werklieden!

In de vlasfabriek van St-Pietersnieuwstr. slaat een vlieger af van de spil van een bommolen, met het ongelukkig gevolg dat het bankmeisje hem op haar been krijgt.

Zij valt bewusteloos neer en is zoo erg verwond dat zij in het hospitaal weken lang moet verzorgd worden.

Het meisje is negen weken thuis, zij krijgt geen cent ondersteuning van de fabriek.

Eindelijk, door nood gedwongen — want zij is moeder van twee kinderen, gaat zij met het been nogomwonden, naar de fabriek om haar werk te hernemen.

Daar wordt zij weggezonden. Er is voor haar geen werk meer.

De vrouw was reeds van 1875 tot heden, dus 22 jaar, in dienst der fabriek. Zij is natuurlijk van de jongste en vlugste niet meer, en daarom moest ze weg.

Wij maken dit in «Vooruit» bekend, en het blad van de dompers zegt dat wij de fabrikanten aanvallen en 't gelooft niets van 't geval van dat meisje.

Wat zegt zij daarvan, werklieden?

Dat noemen nu de dompers rechtvaardig handelen en de belangen der werklieden voorstaan!

Als zij in den Raad zetelen en er zou zulk geval besproken worden, naar hunne handeling en medegevoel met de werklieden van heden te rekenen, kan men verzekerd zijn nog zonder de dubbele stem van den voorzitter veroordeeld worden.

De dompers zijn de vijanden der werklieden, zij belasteren en helpen den arme zoo zeer verdrukken als de rijken zelve.

Uit den Raad met hen! Verdediging en hulp moet het volk hebben! Dat vindt het enkel bij de socialist!

Geene onthoudingen!

De houding der liberale werklieden

Op de algemeene vergadering van zondag namiddag werd de houding besproken welke de Liberale Werkers-verdediging te nemen heeft bij de balloteering van den 11 April voor den Werkrechttersraad. Verscheidene leden voerden het woord, waarna met algemeene stemmen het volgende besluit werd aangenomen:

Besluit:

“Gezien wij liberale werklieden anticlericaal en antisocialist zijn;

“Gezien wij een verraad tegenover de liberale partij in 'talgemeen zouden plegen moesten wij de leden aanmoedigen voor deze of gene partij te kiezen in de balloteering van 11 April;

“Gezien geene der partijen onze medewerking heeft aangevraagd;

“Beslist

de algemeene vergadering der Liberale Werkers-verdediging in de balloteering niet tusschen te komen, laat hare leden volkomen vrijheid te handelen volgens hun goeddunken.”

Wij hadden liever de liberale werklieden eene krachtiger, openhartiger houding zien aannemen.

Ziehier wat Vooruit daarover schrijft:

Zij hebben te kiezen, tusschen het klerikalisme en het socialisme.

Het eerste is de ontkenning, de verloochening van het liberalisme, het is de kerk, meester willende wezen over de regeeringen, over de opvoeding, over geheel het menschelek leven, de terugkeer naar het verleden.

Om een beetje gewetensvrijheid te veroveren, zijn er duizende lijken gevallen, de uitmoording der Albigenzen, de Bartolomeusnacht, teekenen bloedige stippen aan in de geschiedenis en de dagelijksche feiten bewijzen ons, dat de klerikale partij van haar verleden niets heeft vergeten, niets heeft verloochend, niets heeft geleerd.

Stemmen voor de klerikalen is dus het verleden van het liberalisme verloochenen, de reden van zijn bestaan zelve opschorsen.

Het socialisme is niet alleen op wijsgeerig gebied, de erkenning van het liberalisme, het is zijne volledige, zijne logieke ontwikkeling.

Niemand meer dan de socialist wil de gewetensvrijheid, dat elk godsdienstig of ongodsdiensig mag wezen naar willekeur en dat de verdraagzaamheid in alles de betrekkingen tusschen de menschen verzachte en verbeter.

Vrijheid voor den geloovige, vrijheid voor den ongeloovige, eerbied aan allen, gelijkheid voor allen in den Staat, voorrechten aan niemand, ziedaar onze leus.

Wij zelf hebben te veel onder vervolgingen te lijden gehad, om ze niet te verafschuwen.

Waarin verschillen wij dan met de liberalen?

Dat zij de vrijheid wilden in woorden, de vrijheid voor de bourgeoisie, den priester in dienst van den Staat en de Staat aan de bourgeoisie, de werklieden buiten overal.

Dat was de vrijheid voor hun eigen zelve, de vrijheid om anderen te onderdrukken.

Dat willen wij niet. Wij meenen, dat de vrijheid slechts in feite bestaat, wanneer de mensch, stoffelijk onafhankelijk is, wanneer hij niet moet zwijgen, of spreken op commande en zeggen wat hij niet denkt en zwijgen wat hij wel zou willen zeggen, omdat zijn brood er van afhangt.

Zoolang de mensch het woord moet spreken van hem wiens brood hij eet, zoolang is er geen waar liberalisme, geen ware gewetensvrijheid.

Daarom zijn de socialist alleen logieke liberalen, die de vrijheid niet in woorden maar in daden willen huldigen.

Aan de liberale werklieden nu te kiezen.

Luisteren zij naar de ingeving van hun geweten, dan zullen zij voor de socialist stemmen, evenals de katholieke werklieden zelve, die met ons allen moeten willen dat de godsdienstige en andere opzien vrij zijn.

En die vrijheid kan eerst dan bestaan, wanneer het stoffelijk leven van iedereen die werkt en zijn plicht doet gewaarborgd is.

Zij zijn kiezers en wat zij ook doen, zelfs door hunne onthouding nemen zij partij, aangezien degenen die niet kiezen en anti-klerikaal zijn, door hunne onthouding de klerikale dompers bevoordeeligen.

Het «elk zijn goeste» gelijk op de rolbaan, is dus eene zwakheid die niet past aan wie wil optreden als partij.

Aan de liberale werklieden afzonderlijk nu, deze zwakheid als partij te herstellen, door in blok te stemmen onder Koekenaas tegen de klerikale duisterlingen.

Zich onthouden is voor de dompers stemmen!

Geene onthoudingen!

Omtrent het getal onthoudingen, is er maar eene zienswijze; er waren er te veel, veel te veel, en dat mag niet meer gebeuren.

Vast en zeker zijn wij overtuigd,

dat er zich honderde socialist onthouden hebben op den 28 Maart.

Waarom?

Omdat vele van hen ten onrechte dachten, dat de strijd wanhopend was en de dompers de vruchten gingen plukken, hunner maandenlange lasteringen en leugens.

De uitslag heeft bewezen, hoe zeer zij hun bedrogen en hoe de partij trots alles geklommen was.

Ook twijfelen wij geenzins of al deze soldaten zullen nu op dek zijn, om den grooten en beslissenden slag te leveren.

Wat de eerste maal eene dwaling was, zou nu een echt verraad worden.

En aan al onze vrienden drukken wij nu vast op het hart, eene uiterste poging te doen, om iedereen ter stembus te doen gaan.

En voornamelijk gezorgd, dat de stoet 'smorgens groot weze, indrukwekkend om de laatste aarzelingen der onverschilligen te overwinnen.

Geen onthoudingen dus, dat weze de leus!

Zich onthouden is voor de dompers stemmen!

Te onthouden!

In den gentschen gemeenteraad stemden de dompers tegen:

De 2-50 fr. daags aan de mestvragers.

De 3 fr. daags aan de stadswerklieden.

Het 100urenwerk aan de zelve.

De subsidie aan de werkstakingende continuesmeisjes.

Den Ersten Mei.

Zij stemden voor het behoud van den

Karnaval.

Zij speelden pieperkenduk bij de stem-

ming der subsidie aan de miljoenairs der

koersen.

Wilt gij door zulke mannen vertegenwoordigd

zijn?

Zoo neen, stemt dan allen

onder Koekenaas.

Geene onthoudingen!

Hoe is het mogelijk?

De dompers verklaren dat de socialist 700 stemmen zijn achteruit gegaan, zij zelve behielden hun standpunt en de vooruitgang der liberalen is onbeduidend.

Hoe is dit mogelijk?

Er zijn 1092 kiezers meer, de opkomst is grooter dan ooit, er zijn min onthoudingen.

Als de dompers bleven wat zij waren, de liberalen niet vooruitgingen en wij achteruit, dan vragen wij, waar:

1. de 1002 nieuwe kiezers naartoe zijn.

2. de stemmen zijn van hen die in groot getal zijn opgekomen.

Wij vragen explicatie aan dien rekenkundige fin de siècle die ontdekt hebben dat 7500, gelijk staat met 700 min van 5300.

Leest aandachtig de redevoering van gezet Bar, uitgesproken in den gentschen gemeenteraad, en gij zult overtuigd zijn hoe kranig de socialist de werkersbelangen verdedigen.

Briefwisseling

Zoo zijn er velen!

Vriend Opsteller,

Gefel deze eenige regelen te plaatsen als bevestiging der knoelertijen die in het opmaken der kiezerslijsten worden gepleegd:

Ik heb maar mij zelve te nemen als voorbeeld.

Ik H. D. J., oud 37 jaar, woon sedert 23 jaar te Ledeberg en oefen er sinds 20 jaar mijn stiel uit als schilder, en in de laatste 5 jaar bij denzelfden baas.

Ik heb reeds tweemaal gekozen voor den Werkrechttersraad en den Werk- en Nijverheidsraad, en nu ben ik van de kiezerslijst af. Waarom? Dat vraag ik mij te vergeefs af.

Ik heb gereklameerd, maar vruchteloos; men kan, zegt men, er niets aan doen.

Dit zijn de woorden die de gemeentesecretaris mij iedende.

Welnu, wanneer zulke feiten gebeuren te Gent en te Ledeberg, dan kan iedereen veronderstellen wat het is te Nazareth, Cruyschaathem en andere middenpunten van Vlaanderen waar

de werklieden meer. Vriend

Zoo zij niets batig klaard bedriege

Elke mogel dag m aan d

L In hun dompers naar zij hunne e len voor Marx en Het Za duizend liegt!

Het Fe Socialist Wij ge partigen te voeder op rijper willen.

Vooruit die hun ste-comt

Wie b Niema Maar z genooten ze wijs e

Dat is het.

Denken en nog t blijven?

Het ka overschie snel, de

En de men er o

O

Best

gelegen

zeggen

de scho

want

steeds v

of verta

Vraa

lezers v

uiterste

EED

thans o

Wij

wijzend

pende

kind, z

gelezen

van Va

Binn

in het l

FEU

blad m

War

meeste

lezers e

daaron

van ee

der ari

Ons